

ŠOLA OSEBNOSTI d. o. o.

USTANOVITELJ IN PREDAVATELJ **VILJEM ŠČUKA**

Viljem Ščuka je zdravnik, ki je svojo strokovno dejavnost usmeril v raziskovanje in razvoj zdravega načina življenja otrok in mladostnikov, se specializiral v šolski medicini, dispanzerski metodi dela in psihoterapiji. Raziskuje socialne bolezni, ki so posledica neustrezno naravnih družbenih odnosov nasploh in izbranega življenjskega sloga posameznikov. Kritično je naravnano do permisivne (popustljive) vzgoje, ki je podlaga potrošniškega vedenja in do neoliberalnega odnosa politike do zdravstva in šolstva, kar je vzrok za odklone v čustvovanju in vedenju otrok in mladostnikov ter za čedalje pogostejše psihosomatske težave odraslih. V Novi Gorici je v okviru javne zdravstvene službe osnoval dispanzer za otroke z razvojnimi težavami, organiziral ambulanto za obravnavanje bolezni odvisnosti od drog in iger na srečo. **Zadnja leta se ukvarja s preventivo socialnih bolezni, izgorelostjo in projekti za oblikovanje osebnosti.**

Celostna obravnava posameznika

Viljem Ščuka obravnava človeka celostno in raziskuje njegove telesne, čutne, čustvene in miselne odzive, upoštevajoč človekove genetske značilnosti, temperament, značajske lastnosti in njegov način razmišljanja, da bi posameznik lažje dojel sebe, lasten način življenja in morebitne motnje zdravja kot posledico neustreznega odnosa do sebe in okolja. Medicino pojmuje kot znanost in umetnost hkrati, človeka pa kot dinamični preplet naštetih odnosov, načina razmišljanja, prepričanj, navad in ozaveščenih doživetij. Takšen pogled na obravnavo posameznikov si je oblikoval v letih študija medicine in psihoterapije na Medicinski fakulteti v Ljubljani, pridobil licenco psihoterapevta psihodinamske smeri in dogradil znanja v gestalt-psihoterapiji.

Terapevtske izkušnje

Viljem Ščuka je 35 let deloval kot specialist šolske medicine, opravil preko 4000 izobraževalnih ur iz psihoterapije, od tega 3000 ur iz gestalt tehnik. Kot psihoterapevta ga odlikuje več kot 20 let izkušenj. V samostojnih delavnicah, usposabljanjih in seminarjih je doslej opravil nad 3000 ur lastnih predavanj (s spremljajočim strokovnim gradivom), ki se nanašajo na osebnostno zrel način razmišljanja in življenja. Cilj njegovih prizadevanj je oblikovati zdrave in zrele osebnosti, ki se bodo naučile razmišljati z lastno glavo, se svobodno odločale in prevzemale odgovornost za sprejete odločitve, hkrati pa usposobiti strokovnjake različnih strok za to dejavnost. *Šola osebnosti* je namenjena otrokom, mladostnikom, športnikom, študentom, staršem, ostalim odraslim posameznikom in strokovnjakom raznih smeri v gospodarskih in negospodarskih panogah.

Opažena življenjska priznanja

Za dosedanje dejavnost na področju šolske medicine in psihoterapije je bil v letu 1992 izbran kot dobitnik priznanja mesta Nova Gorica, ob 50. letnici priključitve Primorske matični domovini pa nagrajen za dejavnost na področju mladostniške psihoterapije. Leta 2006 prejme listino Frana Milčinskega za področje usposabljanja oseb z motnjami vedenja in osebnosti, leta 2008 izbran kot »sončna osebnost« za delovanje na področju osebne in duhovne rasti, zdravega načina življenja, ekologije, sociale in zavzemanja za boljši svet. Združenje za pediatrijo slovenskega zdravniškega društva mu je septembra 2010 podelilo prestižno Derčevo priznanje za življenjsko delo v otroškem in mladinskem zdravstvu v Sloveniji.

RAJSKO OTROŠTVO – PEKLENSKO MLADOSTNIŠTVO

Predavanje o naravni vzgoji otrok in mladostnikov

Živimo v burnih časih hitrega razvoja tehnologije, ki naj bi omogočila ljudem manj naporno življenje, a smo zaradi čedalje večje odvisnosti od tehnologije zanemarili osnovno človeško poslanstvo, ki pomeni odvisnost od lastne pameti in modrosti. Tehnologija nam sicer omogoča boljše bivanjske pogoje, manj fizičnih naporov, daljše življenje, ne more pa zagotoviti njegove kakovosti. Ljudje nismo (naj ne bi bili) več nagonna bitja, ampak nas k dejavnostim in hotenjem usmerjajo čustva. Spodbudo za neko dejavnost sprožijo čustva nelagodja, saj se želi človek že od nekdanj znebiti dolgotrajnega nelagodja. Če nelagodja ni, ni težnje po dejavnosti oz. potrebe po vedno novem prilagajanju na pogoje lastnega organizma in na pogoje okolja.

Naravna pot vzgoje teče torej preko odlaganja neposrednih zadovoljitev v korist dolgoročajših ciljev. Gre torej za sposobnost odlaganja (ne odpovedovanja) določenim hotenjem oz. željam. Odlaganje teženj pomeni čustveno napetost in nelagodje, ki jo pojmuemo kot frustracijo in je pobudnik za večjo možgansko dejavnost oz. za dvig akcijskega potenciala živčnih celic ter s tem za ozaveščenost nastalega dogajanja. Šele ozaveščenost sebe omogoča otroku in mladostniku sprejemanje ustreznih odločitve, za katere je odgovoren sam. S tem postane svobodno in odgovorno bitje, ki se zna odločati po lastni pameti in ne več po nagonih. Postane torej človek – dotlej je še vedno le sesalec.

Če je vzgoja permisivna in dopušča otroku že v zgodnjem otroštvu takojšnjo zadovoljitev določenih potreb ali želja, se bo otrok naučil izsiljevati, saj ne bo vajen potrpežljivosti v stiski. S popuščanjem ne izražamo otrokom ljubezni, ampak jim z razvajanjem vsiljuemo odvisnost od drugih, ko se naučijo priti do zadovoljitve z izsiljevanjem in ustrahovanjem. Širše okolje se takemu vedenju razvajenih otrok upre, mladostniki pa se na zahteve okolja odzovejo z odpori in agresivnostjo, nemalokrat z zlorabo tobaka, drog in alkohola. Takšno vedenje pomeni moteno ravnovesje v biokemičnem dogajanju v možganih in zmanjšano možnost za procese ozaveščenosti. Naravne poti vzgoje so tiste, ki upoštevajo nemoten potek dogajanj v možganih in urijo pri otrocih zmožnosti (kompetence), ki jih spodbujajo k razvoju zdrave osebnosti. Kompetence za osebnostno rast so različne in odvisne od kulture nekega okolja, za šolarje kjerkoli na tem planetu pa bi bilo potrebno uriti vsaj tri: ozaveščenost, pripadnost in učinkovitost. Šolski sistemi se še vedno otepajo teh dolžnosti in šolarjem raje ponujajo znanje kot osebnostno zrelost.

